

[Hans Nielsen.]
 ligvis ikke vil være i Stand at afhjælpe den kolossale Arbejdsløshed. Men naar selve Industriraadet er med til at indsnævre Virkeomraadet saaledes, bliver hele denne Lovgivning ikke af synderlig stor Interesse for Erhvervslivet.

J. C. A. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen citerede en Udtalelse, som jeg havde brugt, da disse Love i sin Tid var til Forhandling. Naar jeg den Gang udtalte, at det ikke var store Beløb, det drejede sig om, var det under den Synsvinkel, at vi lige havde behandlet en Lov om Driftslaan til Landbruget, som indeholdt ret betydelige Beløb i Forhold til disse Lovforslag. Jeg for mit Vedkommende er ikke saa meget ked af, at Haandværket ikke har anvendt denne Lov stærkt. Jeg har, hvor man har sendt Bud efter mig og vi har drøftet disse Spørgsmaal, ogsaa for Landbrugets Vedkommende, altid sagt: De maa jo huske paa, at det er Laan, det er en Forøgelse af Prioriteterne. Jeg er meget glad ved, at Haandværkerne har den Forstaaelse, at de i saa vid Udstrækning som muligt bør arbejde sig gennem vanskelige Tider uden at optage Laan; det er altid det bedste og det mest holdbare i Længden. Men jeg skal naturligvis ikke nægte, at naar der er 379, som har ansøgt, og kun de 150 er kommet i Betragtning, foreligger der den Mulighed, at der maaske mellem de afviste kan være Folk, der kunde trænge til Hjælp, og som man har stillet vel stærke Betingelser overfor.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Anledning af disse Laan til Industrivirksomheder udtalte, at fordi der er Tale om Produktion af samme Art, behøver det ikke at være usund Konkurrence, at man faar en vis Støtte, maa jeg erklære mig ganske enig md det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen deri.

Jeg skal ikke dømme om, hvorledes Industriraadet har behandlet disse Sager. Det var Meningens med min første Udtalelse her i Dag at henstille til Ministeren at tage saa forstaaende paa disse Forhold som muligt, for det er netop indenfor Industrivirksomhederne, hvor man kan faa den fornødne Kapital at arbejde med, at der er Mulighed for at skaffe forøget Arbejde til de mange arbejdsløse.

Man vil have lagt Mærke til, at Landbrugets Driftslaaneforeninger jo var et Stykke Tid om at komme i Gang; man undersøgte, og man overvejede, saa det varede lang Tid, inden de kom i Virksomhed, men nu florerer de over hele

Landet, maaske endda i stærkere Grad end ønskeligt for Økonomien. For Haandværkernes Vedkommende har der været større Vanskeligheder end for Landbruget, for de bor mere spredt, men jeg er overbevist om, at hvor der er Trang til saadanne Driftslaaneforeninger, vil man nok ogsaa finde hverandre, og der vil sikkert, som det fremgaar af Ministerens Udtalelser, i den kommende Tid fremkomme Andragender om Driftslaaneforeninger ogsaa fra Haandværket.

Mine Udtalelser her skal gaa ud paa det samme, som jeg plejer at sige ude omkring i Landet: Jeg ønsker ikke at animere til flere Laan end nødvendigt, for derved kommer man kun, som det gamle Ord siger, fra Dynen i Halmen; men det kan i mange Tilfælde være sundt at faa et Laan, naar det er nødvendigt for at holde en Virksomhed i Gang.

Gerhard Nielsen: Jeg tror ikke, der er nogen, der ønsker at animere Folk til at laane, naar det ikke er nødvendigt; men det er aldeles afgjort, at der er adskillige Virksomheder — jeg tror ogsaa mange Smaaahaandværkere —, som er gaaet nedenum og hjem, fordi de ikke kunde faa en Haandsrækning i en trang Periode. Derfor er min Anke over, at saa ringe Beløb er anvendt og saa mange afvist, utvivlsomt berettiget.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte en berettiget Anke over Industriraadets meget omhyggelige og meget nøje Vaagen over, at ikke en eller anden bestaaende Virksomhed generedes af en anden, som søgte Laan, og dets Forsøg paa at forhindre en saadan i at faa Laan. Hertil kommer ogsaa, hvad jeg nævnte i min første Tale, at Udvalgene er for nøjeseende med Hensyn til Sikkerhedsstillelse. Jeg kender i alt Fald eet Tilfælde, hvor en Haandværksmester i Nordjylland, som søgte et Laan, fik Meddelelse om, at han fik et mindre Beløb end det, han havde ansøgt om — nogle Tusinde Kroner mindre. Da jeg kender Manden personlig og ved, at han er en hæderlig og stræbsom Mand, som adskillige Aar har virket som Haandværksmester og oparbejdet en i sin Art ret betydelig Virksomhed, søgte jeg Foretræde hos det høje Udvalgs Formand og spurgte om Grunden til, at man havde afvist hans Andragende, idet jeg nærede den sikre Overbevisning, at der bagved Andragendet var tilstrækkelig Sikkerhed: i Mandens egne Bygninger, Maskiner og Ejendomme.